

1862-10-09

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Paris

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Orla Lehmann
Wilhelm Marstrand
Niels Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 7 nr. 34

DOKUMENTINDHOLD

Sidste brev inden P.C. Skovgaards hjemkomst til Rosenvænget. Joakim Skovgaard har lavet pynt til velkomsten. Det er en lakaj som har set på nabogrunden, Georgia Skovgaard udtrykker sin bekymring.

TRANSSKRIFTION

H: Professor P.C.Skovgaard
Hôtel des hautes Alpes
Rue Bichelien
Paris

Den 9de October |1862|

Min kjære Mand!

Jeg fik ud af Høyens Brev til Tante Gitte at, dersom jeg vil være ganske sikker paa, at et Brev endnu skal træffe Dig i Paris, maae jeg ikke vente længere med at sende det bort, derfor gjør jeg det, hellere end at vente paa Dit Brev, som vel nok kommer imorgen. Du maa da endeligt sørge for, at jeg faar at vide hvad Dag Du kommer, og ogsaa hvad Tid, selv om Du saa blev nødt til at telegraphere fra Hamborg, for Du kan jo nok vide, at den Dag bliver spændende for mig; og kom saa bare ikke Kl. 12 om Natten, men lad det blive saa tidligt paa Dagen som muligt, at Du kan træffe baade Drengene og mig bedst oplagte; om Aftenen Duer jeg ikke meget.

Ja, komme maa Du nu i næste Uge, for imorgen flytter Marstrands ind¹, og Din Onkels gjør reent alt hvad de kan, saa det varer ikke mange Dage; heldigvis bliver Lehmanns Maaneden ud, saa er her dog Nogen i Nærheden, men Du kan dog ikke undværes længere, kan Du nok indsee. Det tegner virkelig til at Haven kan holde sig nogenlunde skjøn til Du kommer; paa enkelte kolde

●2●

Regndagene nær har vi et yndigt Veir, saa varmt at jeg kan sidde ude, rigtignok i Solen, men det er jo dog yndigt alligevel. Stranden er saa deilig blaa i dag! Ak, der tales om en Lakei, der seer paa Nabogrunden; bare det maa være en skikkelig Lakai, som vil tage lidt Hensyn til sine Medmennesker; Du maa da have fat i ham dersom det bliver til Alvor; Vaage Petersens vil nok meget gerne sælge, det kniber nok for ham. Bare det ikke bliver en Karre til mange Familier. Det nyeste nyt i Rosenvænget er ellers, at der er kommer to Trandlygter, een ved vor Laage og een hos Hansens, der i alfald gjør Gavn som Fyrtaarne, men som naturligvis ikke er tændte naar det er Maaneskin i Almanakken. Det er da altid at gaa fremad, om end ikke just at følge med Tiden.

Aggersborg har faaet en Flaske Vand med, som han har lovet at undersøge, jeg er bange for at vi maa Tye til Vandvæsenet, for endnu er det ikke til at drikke, men nu er det jo godt vi faaer at vide, om der er noget usundt ved det. Jeg har en Bekymring, heldigviis kun af de smaa, men kjedelig nok; bitte Niels har i lang Tid ikke sovet

●3●

roligt om Natten, han skal noget ogsaa vil han grumme gjerne have en Haand at falde i Søvn med, og det varer sommetider temmeligt længe, men, naar han bare har Haanden, ligger han ganske stille; men kan Du holde saadan noget ud? Jeg kan naturligviis ikke hjælpe ham. Det var meget uhyggeligt om Du skulde op paa Gjæsteværeset; vil Du ikke nok prøve det, hver Nat er det da heller ikke og jeg haaber bestandigt paa, at det er en Periode som faar Ende; men skriv ligestrax hvis Du vil ligge deroppe. Det er en yndig Tanke at det er sidste Gang jeg skriver til Dig og, at alt nu snart kommer i sin gamle Gang her hjemme. Glæder Du Dig? Joakim tegner Stads, der skal hænges over Gadedøren, naar Du kommer; han har forskellige Planer; jeg er bange for at hele Stadsen bliver tre glade Ansigter her inde i Stuen. Nu skal jeg ud og gaae min lille Tour; det gaaer saa smaat men det gaaer dog, og deiligt er det, at det er varmt nok til at sidde for det maae jeg saae tidt.

A rivederla

Din G.

¹ Wilhelm Marstrand boede på Rosenvængets Hovedvej nr. 23. fra 1861-1864. Ladegaard, "Rosenvænget", Frydenlund 2022, 1. udg. 1. oplag, s. 83.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 7 Nr. 34

2

M. Propst P. C. Skovgaard
Hotel des Nations, 14 p.
rue Richelieu

Paris TF36

Den 9te October.
1862

Min kjære Mand! Jeg fik et af
Hogens Brev til Tante Gøte at, derfor
jag vil være ganske sikker paa, at et
Brev enden snart træffe Dig; i Paris
maa jeg ikke vente længere med at
sende det bort; derfor gjør jeg det, hellere
end at vente paa D. H. Brev, som vel
nok kommer i morgen.

Da maa da endelig sørge for at jeg
saaest at vide hvad Dag Du kommer
og ogsaa hvad Tid, selv om Du skal
blive nødt til at telegraphere fra Hamborg,
fordi Du kan jo nok vide at den Dag bliver
spændende for mig; og kom saa bare ikke
kl. 12 om Aften, men lad det blive saa
tidigt paa Dagen som muligt, at Du kan
træffe de to Drengene og mig bedst oppe
lygte; om Aftenen over jeg ikke meget.

Så! komme maa Du nu i næste Uge,
for i morgen flytter Margthea ind,
og D. H. skal gøre næst alt hvad de
kan, for det varer ikke mange Dage;
heldigvis bliver Lehmanns Maanedag
ind, for der er her dog Nogen i Mørkedum,
men Du kan dog ikke undværes
længere, kan Du nok indse. Det
tegnen virkelig til at Haven kan
holde sig nogenlunde skjult til
Du kommer; for en hel del kold

Agadagene har vi et godt
der, jeg varmt at jeg kan gøre uden
nøget nok i helles men det er jo dog
gudt at alle gode. Hverken er jeg den
der selv. Al! der skal en en del
der sel for baggrund; bare det
mere var en fantastisk del for
vi tage det skuffe til sine skidene
næppe. Du skal da have set i hen
derfor det bliver til alvor, Tænk R.
talen at nok meget gerne følge, det kan
har nok for ham. Der skal ikke blive
en kasse til mange tomter. Det er
for sig i Republiet at alle, at der
er kommet to trædgytten, en ved om
lange og en for skuffe, der vil
gør for for Tænkene, men for
naturligvis ikke er tænkt naar det er
Kæmpen i skidene. Det er en
at det er gode fremad, en end ikke
gjort at følge med tiden. Agadagene
har først en del for sig selv, for
har den løst at vil følge i en
kange for vi skal tage til træd og
for end er det ikke til at tænke
men nu er det jo godt vi fremad
vilde om der er noget af det ved det.
Jeg har en baggrund, heldigvis
kun af de fine, men heldigvis nok,
både selv den i kange i det hele foret

selv om tiden, kan sel meget af
vi den gamle gerne have en træd
at sel i for med, og det var for
der tænkeligt kange, men, naar han
har den træden ligger han ganske
færdig men kan du hold træden
nøget ind? Jeg kan naturligvis ikke
følge dem. Det er meget skuffe
et om du skal og for sig selv.
selv; vil du ikke nok være det
kun det er det de heller ikke og
jeg kan sel det med sig, at det
er en kasse for sine kasse
men for sig selv har du vil
lære derfor.
Det er en god tank, at det er sel
for sig selv til det, at det er
først kommer i en kasse for den
hjemme. Gode du? Jeg har en
kasse, der sel kange over jask
naar du kommer, kan der for
sig selv kange; jeg er kange for at
hale træden til den glade kasse
der i den i tiden.
Ja, sel jeg vil at gøre en del
som; det giver jeg først men
at gøre det og det er det at
det er varmt nok til at sel for det
men jeg sel det.
A videresende. Der